

Ordføreren for forslagsstillerne (*Dahlgaard*) (RV):

Som et led i bestræbelserne for at bremse den accelererende inflation skal jeg hermed på forslagsstillerens vegne fremsætte forslag til folketingsbeslutning om værdisikret (indeksreguleret) opsparing og finansiering.

Den private opsparing i pengeform er af væsentlig betydning for samfundets kapitaldannelse. I forhold til borgernes indkomster er denne form for opsparing imidlertid gennem en længere årrække faldet betydeligt. Dette må antages at skyldes den kombinerede virkning af inflation og beskatning.

Realværdien af en opsparing, der anbringes i banker og sparekasser eller i obligationer, kan vanskeligt opretholdes, når renteindtægten beskattes som personlig indkomst og der er inflation. Der er derfor behov for en alternativ pengemæssig opsparingsplacering, der giver tilsvarende vilkår som erhvervelse f. eks. af fast ejendom. Forslaget tager sigte på at skabe grundlag for, at penge- og kreditinstitutter m. v. kan udvikle sådanne pengeplaceringsformer.

Efter forslagsstillerens opfattelse vil visse investeringer hensigtsmæssigt kunne finansieres ved værdisikrede (indeksregulerede) lån. Kombinationen af inflation og traditionel lånfinansiering har som bekendt medført en stærk forvriddning af boligbyggeriets vilkår. Spørgsmålet om at finde frem til egnede indeksregulerede finansieringsformer har derfor været et fremtrædende led i de senere års boligpolitiske forhandlinger.

Forslaget tager sigte på at bidrage til en løsning af dette spørgsmål.

Opsparings- og finansieringsordningen, der stiles mod, skal være markedsorienteret, således at den i princippet står åben for enhver, der ønsker at benytte den som låntager eller långiver. Det må påregnes, at det fortrinsvis er langtidsoopsparing og langtidsinvesteringer, der er ordningens naturlige område. Ordningen forventes udviklet i praksis af de sædvanlige kreditinstitutter, og for at sikre at rentedannelsen for værdisikrede lån sker efter almindelige markedsprincipper, skal de enkelte kreditinstitutter i lige høj grad anvende ordningen i relation til låntagere og långivere.

Det økonomiske råds formandskab har gentagne gange beskæftiget sig indgående

med problemerne omkring værdisikret opsparing og finansiering, senest i publikationen „Dansk Økonomi, efteråret 1973“. Idet jeg henviser til den i nævnte publikation givne redegørelse og til bemærkningerne til forslaget til folketingsbeslutning, udtrykker jeg håbet om tingets hurtige og villige behandling.

Arbejdsministeren (*Johan Philipsen*):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte forslag til lov om omkostningsdæmpende ydelse.

Forslaget er et led i regeringens pris- og omkostningsdæmpende politik. Jeg skal ikke her komme med en bred redegørelse for regeringens syn på den økonomiske situation og de konsekvenser, regeringen mener bør drages heraf. Disse spørgsmål har været drøftet i folketinget ved talrige lejligheder i den senere tid, og jeg skal derfor alene pege på, at formålet med forslaget er, at imødegå den omkostningsforøgende virkning af de dyrtidsportioner, som udløses ved, at reguleringspristallet for januar 1974 er nået til 127 points.

Dette formål foreslås opnået ved, at der af staten til de enkelte arbejdsgivere — uanset den faktisk anvendte form for dyrtidsregulering — udbetales en ydelse svarende til i alt 1.728 kr. pr. beskæftiget helårsarbejder i 1974.

Da formålet med ordningen først og fremmest er at modvirke prisstigninger i erhvervslivet med udbetaling af yderligere dyrtidsportioner til følge, er staten, amtskommunerne og kommunerne holdt uden for ordningen. Det samme gælder banker, sparekasser og forsikringselskaber.

Hvis formålet med ordningen i øvrigt skal nås, vil det være nødvendigt, at der ved a conto-udbetalinger stilles midler til rådighed for arbejdsgiverne over den periode, i hvilken udbetaling af de omhandlede dyrtidsportioner skal finde sted. På den anden side er det en forudsætning for udbetaling af ydelsen og dermed a conto-udbetalingerne, at de som følge af januarpristallet udløste dyrtidsportioner ikke indregnes i priserne. En hertil sigtende bestemmelse vil blive foreslået indføjet i det af handelsministeren den 29. januar 1974 fremsatte forslag til lov om priser og avancer.

Det er magtpåliggende for regeringen, at